

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרִשִׁת תַּזְרִיעַ-מִצֹּרֶע עֵרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ א' דִּרְאֵשׁ חוֹדֶשׁ אֵייר ל' נִיסָן ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁשִׁי עִם רִשׁ"י

היום אנו לומדים על צרעת הבית. לומדים שאם ה' נותן צרעת בבית זו טובה מיחדת ליהודים. כי היו האמוריים שהחביאו הרבה כסף מתחת לבית שלהם לפני שעזבו את ארץ ישראל. כאשר היהודים נכנסו וכבשו את הבתים האלה, הם יכולים למצא את המטמונים האלה רק אם יהרסו את הבית. אם אדם רואה כתמים כהים ירוקים או אדומים על הקירות של הבית, הוא צריך להראות אותם לכהן, יתכן שזו צרעת. אבל לפני שהכהן מגיע, האדם צריך קודם כל להוציא מהבית את כל הדברים שעלולים להטמא. מכיון שאם הכהן אומר שהבית אכן טמא, כל הדברים שבתוכו גם הם נטמאים. קודם כל הכהן ממתין שבוע כדי לראות אם הצרעת גדלה או נעלמת. אם משהו נכנס לבית במהלך ימי ההמתנה, הוא נטמא.

כאשר הכהן חוזר לבדק, אם הכתמים גדלו, יש להוריד את כל החלק ההוא בקיר ולבנות במקומו קיר חדש. אם חוזרת שם צרעת, יש לנתץ את כל הבית.

כאשר הצרעת נעלמת, האדם צריך להביא מספר קרבנות כמו שעושים על צרעת הגוף או צרעת הבגד.

בעת נלמד על סוגים נוספים של טמאה. היום אנו לומדים על סוג טמאה שאדם יכול להטמא לה ונקראת טמאת זב. אם אדם נטמא באפן בזה, כל דבר שהוא נוגע בו יכול להטמא. כדי להטהר, עליו להמתין שמונה ימים מהרגע שראה שהוא טמא ואז לטבל במקוה ולהקריב שתי צפורים כקרבן.

תהלים / יום לי לחדש פרקים קמ"ה - ק"נ

היום אנו מסיימים את כל ספר התהלים. אם אתם מתפללים שחרית, אתם בודאי יודעים את כל יום התהלים בעל פה. זה אשרי והקטעים שמתחילים בהללויה.

בתהלים של היום ישנו פסוק מאוד חשוב "פוחת את ידך ומשביע לכל חי רצון". בשלחן ערוך נאמר שעלינו להיות מאוד זהירים לבון בשעת אמירת פסוק זה באשרי. אם מישהו לא מכוון עליו לחזור על פסוק זה שוב (אם תקשיבו להקלטה של תפלה של הרבי, תוכלו לשמע שהרבי עוצר לשניה לחשב על הפסוק לפני שעובר לפסוק הבא בתפלת אשרי).

חסידות מסבירה, שהכונה בפסוק זה היא שה' נותן לכל אחד מאתנו רצון, שנרצה להתנהג כמו שה' מראה לנו בתורה.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ג (ל' ניסן שנה פשוטה)

כדי המצות שלנו יעלו לה' עליהן להיות בעלות שתי "כנפים" כמו צפור שעפה למעלה.

מפרק מ"א עד עכשיו למדנו על כך שליהודי צריכה להיות יראת שמים. דברנו על שני סוגי יראת שמים - הסוג הרגיל (יראה תתאה) והסוג הנעלה יותר (יראה עילאה) עד סוף פרק נ' אנו הולכים ללמד על דרכים רבות שבהם האדם יכול לאהב את ה'.

היום לומדים על שני סוגי אהבה.

אדם יכול לאהב את ה' באהבה רבה שהיא כמו אש. הפונה שהוא כל כך כל כך אוהב את ה', כמו האש שמנסה להתרומם בכל פעם יותר גבוה ויותר גבוה (אדם יכול לחוש זאת בעצמו, אבל ה' יכול לעזר שתהיה לו כזו אהבת ה') אבל כדי להגיע לאהבה רבה אדם חייב קודם כל שתהיה לו יראת שמים. או אדם יכול לחשב הרבה על ה', עד שבמקום לאהב ממתקים או משחקים הוא רק אוהב את ה'. הוא חושב על כך שכל דבר בעולם זה מה' ומשתמש בכל האהבה שיש לו לדברים אחרים רק כדי לאהב את ה'. וזו נקראת אהבת עולם.

היום יום / לי ניסן

היום הוא היום החמשה עשר לעומר. וגם ראש חודש!

בבית הכנסת יש לקיים התועדויות בזמנים הבאים:

- סעודה שלישית
  - שבת מברכים
  - התועדויות בימים טובים כגון ראש חודש ותאריכים חסידיים.
- התועדויות מלווה מלכה מקימים בבתי פרטים.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ה

מתחילים ספר חדש ברמב"ם, שנקרא ספר קנין.

נלמד הלכות רבות כיצד נדע שהדבר שיק לאדם על פי תורה וכיצד לטפל בקנינו של האדם.

המצוה היומית, **מצות עשה רמ"ה**, היא שיש לקיים את ההלכות מתי משהו נחשב כמכור. התורה מלמדת שאדם שקנה משהו צריך להראות שזה שיך לו למשל על ידי שמרים אותו מהמקום בו מנח.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היומי לומדים הלכות על קניה של דברים.

בפרק א' - לומדים על קניית שדה או בית. אמירה בלבד שהבית מכור לא נקראת מכירה על פי ההלכה. ישנן שלוש דרכים שגורמים למכירה לקבל תקף. האחת על ידי נתינת כסף, השנייה על ידי שטר והשלישית על ידי שהקונה עובר דרך המקום או לוקח מפתח ונועל אותו או משהו אחר שמוכיח את בעלותו על המקום.

בפרק ב' - לומדים כיצד לקנות עבד עבור האדם וכיצד לקנות בהמה.

בפרק ג' - לומדים על קניה של דברים כגון רהוט. החכמים אומרים שזה נקנה על ידי הרמה של הדבר או סחיבה שלו.

דרכי החסידות / ספירת העמר

השבוע בספירת העמר אנו עובדים על מדת התפארת.

מהי תפארת?

חסד זה נתינה, לעתים אנו צריכים שיהיה לנו חסד כמו שלמדנו מאברהם אבינו. הזדמנות אחת שאנו צריכים חסד זה אם יש לנו אורחים. עלינו לתת להם אוכל ולגרם להם בנח בלי לחשב אם זה מגיע להם.

גבורה זה להיות בתקף. לעתים אנו צריכים גבורה כמו יצחק אבינו. למשל אם עורכים חשבון נפש וחושבים על כך שאנו יכולים לעשות טוב יותר את עבודת ה' שלנו. עלינו להיות בתקף עם עצמנו כדי לדעת מה נכון ומה לא.

אולם ישנם זמנים אחרים שבהם אנו צריכים את מדת התפארת, כמו יעקב אבינו.

תפארת מאפשרת לנו למזג בין חסד וגבורה. אנו חושבים על מה שהאדם צריך והאם זה מגיע לו בגבורה. אבל אנו עשויים להחליט לתת לו משהו אפילו אם לא מגיע לו, יש לנו רחמנות עליו וזוהי מדת התפארת.

למשל, יכול להיות מצב שבועסים על האח הקטן שלקח לכם את המשחק. אתם יודעים שזה לא בסדר לקחת דברים ללא רשות. אולי אתם צריכים לומר שאינכם מרשים לו עוד לשחק עם המשחקים שלכם. במקום זה אתם מרשים לו שוב לשחק במשחק.

אתם מבינים שלאח הקטן יש גם כן יצר הרע, בדיוק כמו שיש לכם. אתם מבינים שזהו נסיון קשה וככל הנראה בפעם הבאה הוא יעמד בו טוב יותר. אתם מחליטים לא להיות תקיפים אתו. זוהי מדת התפארת.

כאשר משתמשים בתפארת וברחמנות עם יהודי אחר, הדבר גורם לה' גם להתנהג אתנו כן. לה' תהיה תפארת ורחמנות עלינו והוא ישפוט אותנו בטוב.